

El viaje secreto de Elidan Marau a través del Mar de Leche és una aventura diferent, estranya i estrambòtica, surrealista, plena de màgia i aventura, de personatges originals (alguns, llunàtics; altres, mítics). És un llibre petit que fa olor de mar, de taverna i de peix fregit, però alerta, perquè rere la lletra petita de les seves pàgines s'amaga la profunditat d'un creador polièdric com Víctor Nubla (Barcelona, 1956), i la lectura pot requerir la relectura instantània per escatir i desplegar les múltiples capes de la història.

L'editorial [Incorpore](#), nascuda el 2013 i que publica en castellà i francès, presenta per primer cop aquest conte o novel·la curta que Nubla ha anat cuinant al llarg de molts anys. El procés d'escriptura va tenir lloc entre 1989 i 2010, i entre mig, l'any 2001, va aparèixer un CD de 18 minuts amb dos [temes musicals](#) inspirats en el relat: el primer, sobre les veus dels antics navegants i el segon, sobre les dels mariners ofegats.

El lector no sap ben bé qui és Elidan Marau. Només sap que el protagonista es disposa a fer un viatge en vaixell, el Hammerhead, fins a l'altra banda del món, i haurà de travessar el Mar de Llet. Un mar blau i salat com tots els mars.

El viatge és inajornable, ineludible, perquè el viatge és la gran metàfora del recorregut vital. Víctor Nubla utilitza aquest recurs habitual de la literatura d'aventures per explicar una història que reflexiona sobre el coneixement, sobre les misèries de la condició humana, sobre el pas del temps i, finalment, la mort. Podria ser el viatge d'Ulisses, o el de Frodo.

Com una mena de quadern de bitàcola, el llibre s'estructura en vint-i-una jornades, en què assistim al trajecte d'Elidan Marau. Parteix de Lea per creuar el Mar de Llet i veurà llocs com: la Costa d'Almívar, on abunden els insectes i el conyac; l'illa de Puje, on disputen dues poderoses societats secretes i és també un dels darrers llocs on encara creuen mites i llegendes; la Costa del Miracle, refugi de personatges mitològics que es va fer famosa per la troballa del *Llibre del miracle*: sis volums amb enquadernacions idèntiques, tots començaven igual però tenien finals diferents; Oidoor, el Palmeral que mai va voler ser un bosc; Namon, l'illa prohibida on no hi viu ningú; fins a assolir el seu destí: la ciutat de Barabagal.

En aquest periple no hi faltaran els pirates, ni les cròniques i llegendes explicades arran del foc, amb vins potents, olor de peix fregit i de tabac de pipa. En aquestes històries hi apareixen sirenes i tritons, un *marmachler*, el fill de la sirena que pot predir el futur, un home amb cap de toro que pot volar, óssos polars i peixos gegants com un *Regalecus glesne* de quinze metres. Però a banda de les criatures també hi ha objectes màgics, com les estovalles, el martell i el bastó –regals del vent del Nord; o la maleta que potencia les virtuts d'allò que s'hi posa a dins –regal del vent del Sud, o una ràdio que capta missatges del passat.

En aquest misteriós viatge, Víctor Nubla aprofundeix en el seu propi univers personal, i deixa empremta d'algunes de les seves dèries creatives, que tenen a veure amb difuminar fronteres, etiquetes i definicions, perquè ell mateix és un creador inclassificable i polifacètic. En aquest llibret utilitza el recurs de la literatura dins la literatura en aquesta mena d'*alter ego* literari que podria ser el capità Lismond, el capità del vaixell, un filòsof que a banda de preocupar-se que no li falti el conyac, no se separa d'un llibre, de la lectura del qual en fa partícip també al lector. *El tratado sobre los frenos desvelado* és un text filosòfic i poètic, de gran densitat i profunditat, en el qual el lector pot endevinar el pensament sarcàstic i contestatari de l'autor: "*No construimos verdaderamente nada, puesto que empleamos la mayor parte de nuestro tiempo en la eliminación del otro*". En un altre fragment en forma d'assaig – amb l'eloqüent títol de *Visión indiferenciada de lo que se cuece en la especie humana* – reflexiona sobre els mons compartits i els mons ficticis que molts s'esforcen a negar...

Nubla no és pròpiament un escriptor de gènere, però amb el seu domini del llenguatge construeix una narració hipnòtica i onírica, en què el lector se sent xuclat i meravellat. El viatge d'Elidan Marau es pot llegir com una aventura amb elements fantàstics i mitològics. Però en el fons és un mirall de la singladura personal de cadascú: el viatge a l'Hades, a Ítaca o a Mòrdor és una mirada a les profunditats d'un mateix que cal fer inexcusablement per sortir-ne, si pot ser, transformats.

En els darrers temps, Nubla ha tornat a la narrativa catalana amb l'editorial [Males Herbes](#), on va publicar la novel·la *El regal de Gliese* (2013) i també un relat a [Punts de fuga](#) (2015). Aquest mes d'octubre és a punt d'aparèixer un nou llibre: *Les investigacions del cap Pendergast*.